

Alfred Christensen: Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) og jeg har fra første Færd ikke stillet os sympatisk overfor nærværende Lovforslag, idet vi i vor Praksis har haft Lejlighed til at se saa mange Tilfælde paa det Omraade, som Lovforslaget angaar, hvor vi syntes, der ikke fulgtes Fremgangsmaader og naaedes Resultater, der stod i Samklang og holdt Maal med den Retsudvikling, vi ellers i vor Proceslovgivning og vor Civillovgivning har naaet. Vi har søgt ved et Par Ændringsforslag at bringe Lovforslaget nogenlunde paa Fode, og vi er enige om, at saafremt det ikke maatte lykkes os at faa vore Ændringsforslag vedtaget, vil vi være ude af Stand til at give Lovforslaget vor Stemme.

Det første Ændringsforslag er stillet til Lovforslagets § 9. Denne Paragraf indeholder en meget mærkelig Bestemmelse om, at baade Forlig og Kendelser, som gaar ud paa, at noget skal tilbageleveres af en af Parterne, skal forkyndes efter Reglerne for Dømmes Forkyndelse, og at de saa først kan tvangsfuldbyrdes, altsaa eksekveres, ligesom Domme kan eksekveres. Ved Voldgiftsoverretten, den staaende Voldgiftsdomstol, skal Fuldbyrnelsen vente til 5 Dage efter Forkyndelsen og ved Underinstansen til 3 Uger efter Forkyndelsen. Dette gælder ikke blot de afsagte Kendelser, men ogsaa Forlig. Meningen med at forkynde en Dom er at bringe den til den domfældtes Kundskab, men da Loven meget fornuftigt og forsigtigt i § 5 har en Bestemmelse om, at af indgaaet Forlig eller afsagt Kendelse meddeler Formanden straks hver af Parterne en bekræftet Udskrift paa ustemplet Papir, er dermed Forkyndelsen, hvad enten det er af et Forlig eller af en Dom, gjort med det samme, og saa er der ikke noget at vente paa. Vi kender ingen Steder i vor Proceslovgivning, hverken i den gamle eller i den nye, noget om, at et indgaaet Forlig, som er en retskraftig Kontrakt, indgaaet mellem to voksne, bevidste Mennesker, skal være Genstand for Forkyndelse. Naar jeg lover at tilbagelevere en Hest paa Torsdag, har jeg at tilbagelevere den paa Torsdag, og hvis jeg ikke gør det, kan min Medkontrahent eksekvere Forliget paa Fredag. Det er selvfølgelig og klart. Hvis vi følger Lovens Formulering her, skal han, skønt vi begge er gaaet fra Forligsprøven, fra det første Voldgiftsmøde, med en Udskrift af det af os selv vedtagne Forlig, alligevel,

naar jeg ikke kommer med Hesten paa Torsdag, forkynde Forliget for mig, og saa skal han vente 3 Uger paa at faa sin Hest tilbage. Hvis han skulde have sin Hest i Saatiden, og han paa Grund af Medkontrahentens Upaalidelighed og Vrangvillighed skal vente 3 Uger paa at faa den, er han meget ilde skaaren ved en saadan Retspleje. Derfor stiller vi et Ændringsforslag om, at Forlig i Henhold til denne Lov kan eksekveres, som om de var indgaaede for en ordinær Ret ganske som alle andre Forlig, hvor det ikke drejer sig om Heste eller Køer, men om Kommoder eller andre Ting. Paa den Dag, Fristen er udløbet, kan Fogeden eksekvere dem. Vi foreslaar saa, at Kendelser, altsaa Domme, afsagte i Henhold til denne Lov, skal eksekveres som retskraftige ordinære Domme til den i Kendelsen fastsatte Tid. Altsaa hvis jeg har Dom for, at jeg skal faa min Hest paa Torsdag, og jeg saa ikke faar den Torsdag, kan jeg Fredag tage ud med Fogeden og hente Hesten, og jeg skal ikke gaa og vente længe. Noget andet er, at medens Fristen løber, kan min Medkontrahent gøre Skridt til Kendelsens Appel, som saa vil standse min Eksekution. Det finder ogsaa Sted ved ordinære Domme. Forfølgning af et Forlig kan aldrig under nogen Omstændigheder standses, thi et Forlig er begge Parter overensstemmende Erklæring om den samme Ting, det har i den danske Ret samme Retskraft som en upaaankelig og uryggelig Højesteretsdom, som kan eksekveres straks, naar Forfaldsdagen kommer.

Dernæst har min ærede Kollega og jeg været enige om, at da denne Lov oprindelig fremkom, var den et Udslag af den Opfattelse, at Retsplejen gik noget langsomt, og at man savnede sagkyndig Bistand til Besigtelse af disse Husdyr, og den Betragtning kan man aldeles ikke underkende. Men vi har vedtaget som Lov en ny Retsplejeordning, hvorefter alt vil gaa saa hurtigt, som det paa nogen Maade lader sig gøre, og hvorefter Vejen er aaben for Tilkaldelse af sagkyndig Bistand, og naar denne Retsplejeordning er traadt i Kraft, har vi ikke nogen Brug for eller Plads i Systemet til Love af denne Natur. Vi foreslaar derfor, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest 5 Aar efter dens Ikrafttræden. Til den Tid vil nemlig Retsplejeloven have virket i et Par Aar, og saa kan man se, om den har virket paa en saadan Maade, at de Herrer, der handler med Husdyr,